Jícnová manometrie

Jícnová manometrie patří mezi funkční vyšetření jícnu, uplatnění má zejména v diagnostice dysmotilitních poruch jícnu (tj. poruch hybnosti), které jsou spojeny s poruchami polykání.

Za normálních okolností je polykání a pasáž potravy jícnem složitý děj, při kterém se zapojuje peristaltický pohyb jícnu směřující potravu do žaludku se správně načasovanou relaxací horního a dolního jícnového svěrače, které tak umožní průchod potravy.

Princip

Manometrie je ambulantní vyšetření, které má za cíl měřit hodnoty tlaku v jednotlivých etážích jícnu včetně oblasti obou jícnových svěračů. Nejprve se nosem do jícnu zavede tenká ohebná měřící sonda se senzory snímajícími tlak v dutině jícnu. Využívá se toho, že při průchodu peristaltické vlny se tlak dočasně zvyšuje, v oblastech svěrače se však musí tlak ve správnou chvíli snížit, aby potrava mohla projít.

Po zavedení a kalibraci sondy se pacient uloží do vodorovné polohy a vypije malé množství tekutiny, které musí opatrně spolknout. Během polykacího aktu jsou zaznamenávány tlakové poměry v jícnu a zaznamenávány z jednotlivých senzor do podoby křivek.

Vyšetření není dlouhé a výsledek může lékař orientačně odečíst prakticky hned po jeho ukončení (ačkoliv si může nechat určitý čas ke správnému zhodnocení).

Příprava

Vyšetření se provádí nalačno, před jeho začátkem se nedoporučuje jíst ani pít. Jinak se žádná zvláštní příprava nevyžaduje.

Vyhodnocení

Správná fyziologická křivka je viditelná níže. V oblasti horního i dolního jícnového svěrače by mělo ve chvíli průchodu sousta dojít k relaxaci svaloviny a současnému poklesu tlaku s obrazem negativní vlny, jinak je patrná

pozitivní tlaková vlna, která se posouvá jícnem směrem k žaludku. Normální klidový tonus v oblasti dolního jícnového svěrače je 15-25 mm rtuti, při relaxaci klesá cca na 25% této hodnoty.

